

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Filippenzen 2, 9 - 11
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Gezang 101 : 1 en 2**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Schriftlezing : Handelingen 1 : 1 – 11 en Filippenzen 1 : 27 – 2 : 11**
- 6 Zingen : Gezang 101 : 3 en 4**
- 7 Tekst : Filippenzen 2, 9 - 11**
- 8 Zingen : Psalm 110 : 1, 2 en 4**
- 9 Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 179b**
- 10 Dankzegging en gebed**
- 11 Inzameling van de offergaven**
- 12 Slotzang : Gezang 100 : 1 en 2**
- 13 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, we vieren vandaag dat onze Heer Jezus Christus opgevaren is naar de hemel. We hebben daarnet met elkaar gelezen hoe dat is gegaan. **[Kaart Jeruzalem]** De Heer was met de elf apostelen die nog overgebleven waren op de Olijfberg. Een berg net buiten Jeruzalem. Aan de oostkant van de stad. Om vanuit Jeruzalem bij de berg te komen moest je eerst afdalen. Want de stad zelf lag ook op een berg. Je daalde af in het dal van de Kidron. Een klein stroompje. En daarna ging de weg weer omhoog. In het dal lag de tuin van Getsemané waar de Heer ruim veertig dagen geleden verraden was door Judas en vervolgens gevangen was genomen. Het was de weg die de Heer had genomen tijdens zijn feestelijke intocht op het ezelsveulen. Ook nog niet zo lang geleden. Maar nu is zijn plan niet om naar Jeruzalem te gaan. Hij is op de berg om afscheid te nemen van de apostelen. Na zijn opstanding had Hij ze gedurende een flink aantal dagen onderwijs gegeven. Zodat ze alles wat ze met de Heer Jezus in die drie jaar hadden meegemaakt ook goed begrepen. **[Werk voltooid]** Want dat is natuurlijk heel belangrijk. Want als de Heer Jezus je de wereld in stuurt om over Hem te vertellen, dan is het natuurlijk wel heel belangrijk dat je alles goed begrepen hebt. Als ik niet precies weet hoe je staartdelingen moet maken, dan kan ik het natuurlijk ook niet goed uitleggen. Zo heeft de Here Jezus ervoor gezorgd dat de leerlingen alles goed begrepen hadden. Zodat leerlingen leermeesters kunnen worden. Maar dat onderwijs hebben ze nu ontvangen en wat dat betreft zit de taak van de Here Jezus erop.

Voor de Here Jezus is het een grote dag. Maar niet alleen voor Hem. Ook voor zijn Vader, die Hem naar de aarde had gestuurd. En ook voor de Heilige Geest die Hem hier op aarde had bijgestaan. Maar zelfs ook voor ons, zijn kerk. Want het vertrek van de Here Jezus naar de hemel is geen echt afscheid. Het is al helemaal geen breuk. In de catechismus belijden we terecht dat het voor ons van groot belang is dat de Here Jezus in de hemel is. Om daar voor ons te pleiten. Om vandaar uit de Heilige Geest in ons midden uit te storten en om ons de zekerheid te geven dat er voor ons een plaats is in het huis van zijn en onze Vader.

[De hemelvaart] Toch zouden we er naast zitten als we zitten doen alsof de hemelvaart van de Here Jezus in de eerste plaats om ons draait. Het gaat namelijk allereerst om onze Heer Jezus Christus. Hij wordt in zijn tocht naar de hemel door zijn eigen Vader ver-

heerlijkt. Door zijn eigen Vader groot gemaakt. Door zijn Vader in de schijnwerpers gezet. Ik bedien u daarom vanmorgen het Woord van God onder het volgende thema:

[Thema] God de Vader verheerlijkt zijn Zoon door Hem de hoogste eer te geven.

Het is goed om eerst te kijken naar het verband waarin de woorden van onze tekst staan. In Filippenzen 2 wordt de Heer Jezus Christus ons voorgehouden als voorbeeld. **[Jezus voorbeeld]** Want als we zijn voorbeeld volgen zullen we namelijk één in liefde zijn, één in streven en één van geest. We worden opgeroepen om niet uit geldingsdrang te handelen. Alsof het in de gemeente allereerst om ons persoonlijk belang gaat. En ook niet uit eigenwaan. Alsof wij belangrijker zijn dan andere gemeenteleden.

En dan gaat Paulus in grote lijnen beschrijven hoe de Here Jezus zich heeft opgesteld in deze wereld. Hij had de gestalte van God. Logisch want Hij is God. Maar toen Hij op onze aarde kwam heeft Hij zich niet in die gestalte getoond. Maar Hij heeft zich getoond in de gestalte van een mens. De Zoon van God werd mens. Alsof Hij ook een schepsel is als wij. Hij werd mens alsof Hij ook bestaat met het doel om te dienen. Zoals wij met dat doel geschapen zijn. Hij die gediend hoort te worden door al wat leeft, ging zelf dienen.

Maar daar bleef het niet bij. Want als mens ging Hij nog verder op de weg van de vernedering. Niet als een weg die Hem overkwam. Niet als een soort droevig noodlot. Nee, als mens verschenen, zo schrijft Paulus, heeft Hij zich vernederd. **[Zelfvernedering als daad]** De Heer Jezus heeft zich actief vernederd. Als een daad. Hij heeft er voor gekozen om de minste te zijn. Wie ooit in een bepaalde situatie heeft gezeten waarin hij er bewust voor koos om de minste te zijn, die weet hoeveel je dat kost. Het betekent dat je aanvaardt dat de mensen een verkeerd beeld van je hebben. Het betekent dat je schuld op je neemt, waarvan je meent dat je die in feite niet hebt. En in de situatie van de Here Jezus was dat in ieder geval zo. Hij droeg een schuld waar Hij niet verantwoordelijk voor was. Waar Hij echt part noch deel aan had. Hij liet bespotten alsof Hij wel schuldig was. Hij liet zich martelen alsof Hij wel verantwoordelijk was. Ja, Hij deed zelfs geen poging om zijn onschuld te bewijzen. Hij liet zich uitkleden en naakt aan het kruis slaan. Hij liet voorkomen alsof Hij geen macht had, terwijl een enkel woord van Hem genoeg was geweest om die hele bende spotters en beulen voor altijd de mond te snoeren. Hij liet zelfs toe dat zijn Vader Hem verliet alsof Hij de meest vreselijke dingen had gedaan. Wat voor Hem het verschrikkelijkste was, wat Hem kon gebeuren. Terwijl Hij

alleen maar trouw was geweest en zijn Vader volmaakt had gediend. Zo heeft de Zoon van God zich vernederd. Hij heeft de keuze daarvoor gemaakt en Hij heeft de hele verschrikkelijke weg van vernedering tot het einde toe bewandeld.

Wat dan zo prachtig is is dat vanaf vers 9 de handelende persoon niet meer Jezus Christus is, maar God. De Vader. En met het eerste woord van vers 9 worden de verzen 6, 7 en 8 opgepakt. 'Daarom', omdat Jezus zichzelf zo heeft vernederd. **[Na zichzelf]** Zich zo heeft vernederd uit liefde voor zijn Vader en voor het verloren scheppingswerk van zijn Vader. Daarom heeft zijn Vader hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat.

Er is niet veel verbeelding nodig om te bedenken hoeveel vreugde dit de Vader moet hebben gegeven. Als je vader bent en je moet toezien hoe je kind zichzelf vernedert. Je moet toezien hoe je kind lijdt voor dingen waar hij helemaal geen schuld aan heeft. Je moet toezien en toehoren om mensen in hun wreedheid zijn schijnbare onmacht bespotten. Je moet toezien hoe die verschrikkelijke mensen tegen je onschuldige kind tekeer gaan. En dat Hij dat doet om diezelfde verschrikkelijke mensen te kunnen redden. Je kunt je voorstellen hoe moeilijk het moet zijn voor een vader om niets te doen. Om niet in te grijpen. En dan moet je als vader je ook zelf nog tegen je kind keren. Je woede, je toorn, moet je over het hoofd van je kind uitstorten. Terwijl je weet dat niets hem meer pijn zal doen dan juist dat. Maar toch doe je het, om zo die verschrikkelijke mensen te kunnen redden. Die mensen die dat op geen enkele manier verdienen.

[Het verhogen] Kunt u zich dan voorstellen hoeveel vreugde het God gegeven moet hebben, toen die weg van vernedering eindelijk was afgelopen en de weg van verhoging opgegaan mocht worden. En dan kunt u zich ongetwijfeld ook voorstellen wat voor vreugde het Vader moet hebben gegeven toen Hij zijn Zoon na al dit lijden mocht verwelkomen in de hemel. Mocht het onwaarschijnlijke gebeuren dat Nederland van de zomer wereldkampioen voetbal wordt, dan zal het land ook bol staan van de feesten. En als het elftal gehuldigd wordt in de grachten van Amsterdam, dan zal het gejuich niet van de lucht zijn. En dan gaat het alleen maar om een potje voetbal. Moet u zich voorstellen dan het dan om echt iets belangrijks gaat. Dat het gaat om de redding van de wereld. Om de redding van Gods schepping. Om de redding van een verloren mensheid die toch naar het beeld van God is geschapen. Als het gaat om het feit dat Gods grote vijand uit de hemel is geworpen en zijn macht over de zondaars heeft verloren. Wat moet dat

een feest zijn geweest in de hemel. En zoals sporters bij Olympisch goud door de koningin geridderd worden en daarin geëerd worden. Zo wordt Jezus Christus natuurlijk ook geëerd. En dat lezen we dan ook. De Vader verheft in grote trots en vreugde zijn Zoon. **[God verhoogt zijn Zoon I]** Hij die als mensen van de mensen werd gezien, ontvangt nu de hoogste plaats die er is. Hij wordt God op de troon gezet. Hij ontvangt van zijn Vader de macht over de hemel en de aarde. Hij mag als het ware plaats nemen op de plaats van zijn Vader.

Moet je je voorstellen, jongens en meisjes, dat je iets gedaan hebt, dat zo knap is, dat je vader tegen je zegt: ‘Hier mijn zoon/mijn dochter, jij mag ons gezin leiden.’ Dat zou wat zijn. Dat je Vader dus zoveel vertrouwen in je heeft. En dat is dus wat God doet met zijn Zoon. Hij geeft Hem de hoogste positie. Hij mag boven alles en iedereen staan. Hij heeft de macht over alles en iedereen. Hij heeft het te zeggen. En wat moet dat ook een feest voor de Here Jezus zijn geweest. Zo ontvangen worden in de hemel. Zo door zijn Vader verwelkomd te worden. Zoveel eer te ontvangen.

Maar deze verheerlijking van zijn Zoon heeft niet alleen een daad in de richting van zijn de Here Jezus. Het is ook een daad in de richting van de mensen. **[God verhoogt zijn Zoon II]** Wat blijkt uit het feit dat God zijn Zoon zo hoog verheft *opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen*. Dit is een opvallende zinssnede, want Paulus gebruikt de naam ‘Jezus’ zelden zo. Het gebruikt vaker de naam Christus. Als hij de naam Jezus gebruikt is dat heel vaak in combinatie met de naam Christus of Heer. Maar hier staat alleen maar ‘Jezus’. Als aanduiding voor zoals Hij hier op aarde gekend is. Als de mens Jezus, de zoon van Jozef en Maria uit Nazareth. De mens die zo door zijn medemensen bespot en gemarteld is. Voor die mens zal elke knie zich buigen. Al die mensen die meenden dat deze Jezus machteloos, zwak en bespottelijk was. Al die mensen die zo op deze Jezus neerkeken of Hem zelfs geen blik waardig keurden. Al die mensen moeten nu hun knieën buigen. Ze moeten zijn grootheid erkennen. Of ze nu willen of niet. Zo zet de Vader het onrecht dat zijn Zoon hier op aarde heeft moeten ondergaan recht. Zo eert de trotse Vader zijn Zoon. Zijn Zoon die zoveel van zichzelf heeft gegeven tot eer van zijn Vader en tot redding van het werk van zijn Vader, tot behoud van onze verloren levens.

En niet alleen zal ieder zijn knieën buigen. Maar het gaat nog verder. Ieder mens zal moeten erkennen dat Jezus Christus Heer is. **[God verhoogt zijn Zoon III]** Allen die

Jezus Christus hebben geloofd zullen dat natuurlijk met grote vreugde doen. Ze kennen de vreugde dat hun leven in de handen van Jezus Christus is. Ze hebben geleefd in de troost en zekerheid dat ze zijn kostbaar eigendom zijn. Door Hem gekocht met zijn kostbaar bloed. Maar ook zij die Hem altijd verworpen hebben, die op Hem hebben neergekeken, zullen nu zijn macht over hun leven moeten erkennen. Jezus Christus die gezwegen heeft toen hun duivels spot op Hem neerdaalde, zal nu door hen erkend worden in zijn grootheid en heerlijkheid. Alle onrecht dat Christus heeft moeten ondergaan wordt door zijn Vader recht gezet. Wat een feest moet dat voor onze Heer Jezus Christus zijn.

[De eer van de Zoon] Maar deze erkenning van de Heer Jezus Christus is niet alleen een feest voor de Heiland, maar natuurlijk ook voor zijn Vader. Binnenkort beginnen de eindexamen voor de middelbare scholen. En hopelijk zal iedere jongere in ons midden die examen moet doen in juni zijn diploma in ontvangst mogen nemen. En als de school een beetje moeite doet om van die uitreiking iets persoonlijks te maken, dan kan dat iets heel moois worden. Als er dan positieve dingen over je worden gezegd door een leraar die je graag mag, dan voel je van binnen trots en blijdschap. Maar reken er maar op dat je vader en moeder diezelfde trots en vreugde voelen. Want het gaat wel over hun kind. En zo is het ook tot eer van Christus' Vader als alle knie zich voor zijn Zoon buigt en Hem erkent in zijn grootheid en macht.

Nu is het nog niet zo ver dat iedereen Christus erkent als zijn Heer. Maar daar gaat het wel naar toe. En in de hemel is het al wel zo. Daar wordt Hij door iedereen geëerd, geprezen en bejubeld. Wat een feest en wat een vreugde voor onze Heiland en zijn Vader. Maar ook wat een vreugde voor ons. Want wij zijn toch zijn bruid. En als zijn bruid verheugen wij ons toch als de Vader, dat allen die Hem omringen Hem erkennen in zijn grootheid, in zijn liefde en in zijn trouw. En als zijn bruid kunnen we Hem niet meer eren dan door in zijn voetsporen te gaan. Dan door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. Waarbij we niet handelen uit geldingsdrang of eigenwaan, maar waarbij we in alle bescheidenheid de ander belangrijker achten dan onszelf. Waarbij we niet alleen oog hebben voor onze eigen belangen, maar ook voor die van de ander.

Amen